

Fröken Ebba Collden
"Hellas Hembageri"
Stockholmsgatan 38,
Göteborg. Sweden.

Tsingtao den 26 dec. 1949.

Kära lilla Ebba!

Så är då ännu en jul tillända, den första jul vi firat i Tsingtao under alla dessa år, ja den första för Oscar som varit här i 53 år. Vi hade bjudit alla ^{alla} baptister att fira julafton med oss så Gerty och Eva. Men så ville grannens ha alla missionärerna hos sej i fall de skulle få resa senare. Så vi ändrade och tog flickorna och ett par tyskar för dopp i grytan, ett par tyskar som inte har några vidare bekanta och de var så oändligt tacksamma så det var riktigt roligt att vi tänkte på att bjuda dem. Flickorna var trevliga låtsades inget om telegrammet som de fått ett par dar tidigare och som låter i fri översättning så här. "Om Hedgist och Kallgren inte kan gå in till K. eller nekar att följa kamraterna, har styrelsen beslutat att de ska resa hem med detsamma eller få tjänstledig utan betalning (det senare tar vi som ett finare uttryck för avsked) tre biljetter är köpta, om resa meddela med Braathen." ja så var det om pengar. De svarade på telegrammet efteråt, Oscar var inte hemma så de skrev till mej och bad att vi från dem skulle telegrafera "Hedgren stay", det är en förkortning på deras namn tillsammans och säga att de stannar. Så knapphändig kan man ju inte vara. Oscar har just skrivit över och frågat dem om det förslag han skrivit gillas. Ja tänk att de är så ensvisa och stannar trots att de fått fem telegram att de ska resa hem. Att stanna i tider som dessa och inte ha någon som står bakom är riskabelt. Nog för att de samlat pengar och kan reda sej ett slag, de skrev att de ska stanna så länge de kan, hon har plats men en väldigt liten lön, men det är ju bäst att de få göra som de vilja, nu behöver man i alla fall inte rådfråga dem om saker och ting. Om Oscar och Gunnar kan resa in till sina ^{hem} stationer så stannar jag här i T. liksom en kontaktman om jag inte reser, känner jag mej kry. stannar jag ett slag till, blir det så att jag reser finns det missionärer här som kan hjälpa med växling av pengar om så behövs. För mej att resa in till K. och bo tillsammans med dessa människor blir nog förmycket för mej, doktorn vill inte höra talas om det, inte ens om vi var ensamma på gården. Oscar kom merkligen fram och tillbaka till K. innan julen. Resan hem gick bra men det var inte så roligt att komma hem de hade brutit sej in i svenska skolan och Egrons hus och lagt beslag på allt vad de ville ha skrev upp allt de tagit (stora saker små saker ha de stulit) på ett papper och skall vara så ordentliga att de lämnar kvitto på vad de tagit. Jag hade satt ut Gerdas pianna i svenska skolan för de hamra och slog på det jämt så det förstördes, nu tog de det förstås och vår tvåman säng. En vän gifte sej, då Oscar var hemma, han har en fru på landet men tog sej en ny fru, vår säng blev deras brudsäng och svenska skolan deras nya hem med piano och en hel del av våra möbler, så det var billigt för dem att sätta bo. Nu vill de gärna ha våra andra hus också förstås, få se hur länge vi få behålla dem. Vännerna hade sagt på ett av deras möten för längesedan: "Ni behöver inte vara rädda för utlänningarna att de ska komma tillbaka de ha rest hem till Sverige". Må tro att de fick långa ansikten, sa Oscar, de tittade på honom som om han uppstått från de döda. Nu tänker han stanna här en månad till och sedan försöka att komma in för att stanna, om det lyckas vet vi inte. Fem av vännerna kom hem och gick igenom allt vad Oscar hade packat. det var kläder, konserver och böcker, inte mycket ett par resväskor med böcker. När han kom till stationen rev de upp vartenda dugg sängkläderna skakade och undersökte så noga även Oscar, precis som han vore en förbrytare. Även kocken undersökte de, han följde bara Oscar till stationen. Här i T. varvde

Den första julen som firades i Tsingtao under alla dessa år, ja den första för Oscar som varit här i 53 år. Vi hade bjudit alla baptister att fira julafton med oss så Gerty och Eva. Men så ville grannens ha alla missionärerna hos sej i fall de skulle få resa senare. Så vi ändrade och tog flickorna och ett par tyskar för dopp i grytan, ett par tyskar som inte har några vidare bekanta och de var så oändligt tacksamma så det var riktigt roligt att vi tänkte på att bjuda dem. Flickorna var trevliga låtsades inget om telegrammet som de fått ett par dar tidigare och som låter i fri översättning så här. "Om Hedgist och Kallgren inte kan gå in till K. eller nekar att följa kamraterna, har styrelsen beslutat att de ska resa hem med detsamma eller få tjänstledig utan betalning (det senare tar vi som ett finare uttryck för avsked) tre biljetter är köpta, om resa meddela med Braathen." ja så var det om pengar. De svarade på telegrammet efteråt, Oscar var inte hemma så de skrev till mej och bad att vi från dem skulle telegrafera "Hedgren stay", det är en förkortning på deras namn tillsammans och säga att de stannar. Så knapphändig kan man ju inte vara. Oscar har just skrivit över och frågat dem om det förslag han skrivit gillas. Ja tänk att de är så ensvisa och stannar trots att de fått fem telegram att de ska resa hem. Att stanna i tider som dessa och inte ha någon som står bakom är riskabelt. Nog för att de samlat pengar och kan reda sej ett slag, de skrev att de ska stanna så länge de kan, hon har plats men en väldigt liten lön, men det är ju bäst att de få göra som de vilja, nu behöver man i alla fall inte rådfråga dem om saker och ting. Om Oscar och Gunnar kan resa in till sina hem stationer så stannar jag här i T. liksom en kontaktman om jag inte reser, känner jag mej kry. stannar jag ett slag till, blir det så att jag reser finns det missionärer här som kan hjälpa med växling av pengar om så behövs. För mej att resa in till K. och bo tillsammans med dessa människor blir nog förmycket för mej, doktorn vill inte höra talas om det, inte ens om vi var ensamma på gården. Oscar kom merkligen fram och tillbaka till K. innan julen. Resan hem gick bra men det var inte så roligt att komma hem de hade brutit sej in i svenska skolan och Egrons hus och lagt beslag på allt vad de ville ha skrev upp allt de tagit (stora saker små saker ha de stulit) på ett papper och skall vara så ordentliga att de lämnar kvitto på vad de tagit. Jag hade satt ut Gerdas pianna i svenska skolan för de hamra och slog på det jämt så det förstördes, nu tog de det förstås och vår tvåman säng. En vän gifte sej, då Oscar var hemma, han har en fru på landet men tog sej en ny fru, vår säng blev deras brudsäng och svenska skolan deras nya hem med piano och en hel del av våra möbler, så det var billigt för dem att sätta bo. Nu vill de gärna ha våra andra hus också förstås, få se hur länge vi få behålla dem. Vännerna hade sagt på ett av deras möten för längesedan: "Ni behöver inte vara rädda för utlänningarna att de ska komma tillbaka de ha rest hem till Sverige". Må tro att de fick långa ansikten, sa Oscar, de tittade på honom som om han uppstått från de döda. Nu tänker han stanna här en månad till och sedan försöka att komma in för att stanna, om det lyckas vet vi inte. Fem av vännerna kom hem och gick igenom allt vad Oscar hade packat. det var kläder, konserver och böcker, inte mycket ett par resväskor med böcker. När han kom till stationen rev de upp vartenda dugg sängkläderna skakade och undersökte så noga även Oscar, precis som han vore en förbrytare. Även kocken undersökte de, han följde bara Oscar till stationen. Här i T. varvde

Tjänstledigt - som vi själva bestämmer oss för. Han skrivit till slutet, så de ha de ju två slags skriftligt för att missionären inte längre är ansvarig skyldig"

hyggliga frågade bara lite, behövde inte ta upp sakerna.

Vi hade väldigt trevligt hos grannens på julafton sjöng en massa sånger vi svenskar sjöng Hosiannavilken de tyckte mycket om. Så i går hade vi vår bjudning med alla baptisterna och syster Friedel från sjukhuset. Vi hade svenakt smörgårdsbord och så gås med tårta och kaffe till efterrätt. Allt var så gott och de älskar svenakt smörgårdsbord alla utlänningarna här. De kan inte gärna göra annat!!!!

Så fick vi julhälsning från Dodo och Bernie per telegram och nu väntar jag på brev från dem och er. Hoppas ni meddelar vilka brev ni inte fått, åtminstone dem som finns nummer på som gott till Ester, så sände jag Ludde ett den 21 nov. genom Kalle Sol. Ruthan ett den 8 nov. ni alla systrar 24-29/10. Har hört att ni mottagit brevet av den 11 sept. Ester har fått fem brev sedan den 11 sept. d.v.s. jag har skrivit fem till henne och vill gärna ha reda på vilka som inte kommit fram, jag har kopior på alla jag skrivit här i stan, men de inne i landet måste jag bränna.

Undrar hur ni har haft det i jul. Hoppas ni alla äro friska och krya. Har ni inte hört något från ^{min} morbror Svantes testamente. Vi kanske aldrig fick någ. Ni skulle ju ta av de pengarna och betala specerier vi var skyldiga er, minns du Ebba att jag sa, att det inte var säkert vi fick något arv. Hur är det med det?

Vi har det varmt och skönt i vårt hus, vi är så tacksamma till både Gud och de vännerna i vilket hus vi bor att vi fick värmen fri, för allt är så dyrt här så även om vi ha en bra lön i förhållanden till missionärerna hemma så går pengarna åt. Ett kg. smör kostar 10.50. Jag måste äta smör, Oscar och Gunnar äter inte, den senare tycker inte om ~~äta~~ smör, men Oscar äter inte för att det är för dyrt. Fläsk däremot är nog billigare än hemma i S.

Jag skrev visst i Esters brev att våra rara grannar hade besvär av ordningsmakten och att vi var rädda för att de skulle bura in våra kärva vänner till jul, men vi tror nästan att det värsta är över. De kanske bara skulle skrämma dem.

Synd om inte Roy får sina papper för A. Det vore synd om honom, han har satt sitt hjärta på att få resa. Det ser ut som om det vore omöjligt för Alice att komma iväg också, men det beror ju på hennes sjukdom.

Gunnar har fått telegram från sin Sonja och må tro att det var fröjd. Två brev fick han också några dagar före jul, men de var gamla från sept. och okt. Hon har skrivit flera brev och två telegram har hon sänt förut, men han har inget fått.

Vårn pojke har väl varit i Gbg. i jul, synd att inte mina brev går fram till honom, jag tycker att jag har skrivit rätt så bra till honom, men de ha väl kommit bort, har bett honom säga vilka han ej fått så jag kan sända kopior. Har sänt kopian från sept. 28 som det synes varken ni Axelssons eller Roy fått. Ja så skall ni väl alla må så gott. Hur går det med "mitt" bageri, blir det stora förtjänster för mej????

Hälsa alla bekanta ni träffar.

Din

Kullen.